TAMARA SENINA

Arykuł w języku ukraińskim

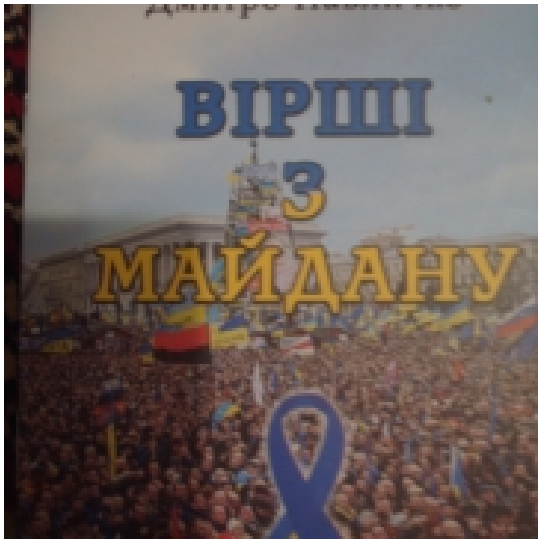

В День Гідності та Свободи неможливо не згадати Дмитра Васильовича Павличка – видатного українського поета, чий голос неустанно звучав на Майдані Незалежності в дні Революції Гідності, кого одні з найповажніших осіб нашої держави величають „героєм нації, Амбасадором українського духу, апостолом української історії", „який поклав слово в фундамент нашої держави – Акт проголошення незалежності України".

Йогоназивають „поетом, який знаємову Всесвіту іневтрачає постійного контакту з Богом", чия поезія – це постійна вібрація нації

,
чутлива
до
всього
,
яка
вже
давно
заслуговує
Нобелівської
премії
”.

Дмитра Павличка ставлять в один ряд із Вінстоном Черчиллем, Іваном Павлом II, Андре Мальро,

Сен-Жоном Персом – геніями свого часу зі світовим визнанням. Запальним словом він закликав співвітчизників, Сходу і Заходу, із високої трибуни Києва об’єднатися заради благородної мети перемоги України над Московією… Його вірші написані з натхненням, безстрашністю і самовідданістю вояка, щоразу звучали у дні українсько-польських літературно-мистецьких форумів « Діалог двох культур» у Кременці, в музеї Юліуша Словацького. Це були разом пережиті миті київського Євромайдану, перенесені в наше місто, що вражали висотою духу і силою гідності українців, потужною енергією поета, який був одним із перших бійців серед них.

ВІРШІ З МАЙДАНУ

НАМЕТ

На Хрещатику, в наметі – Снятин,

Врадіївка, Русів, Обертин,

Боровиця, Калуш, Молодятин,

А всі хлопці – гарні як один.

Іспас, Нагуєвичі, Криниця,

Чигирин, Батурин, Стецева,

Мізонь, Суботів і Зарваниця,

А всі хлопці – пісня січова.

Збараж, Кременець і Волноваха,

Моринці і Гайдамацький Яр,

Печеніжин, конотоп, Глеваха

І Ескі-Кермен – синок татар.

Київ є – немає депутатів,

Але Київ є, і я тут є,

А моє ім’я тепер Стопчатів,

Найглибинніше ім’я моє.

Я – Стопчатів. Гріюсь біля тлива,

Що в залізній мерехтить діжі.

Чую, як співає, повна дива,

Ніч моя на смертнім рубежі.

Сонце йде, як перекотиполе,

Видно прапорів звитяжних лет.

Я – Стопчатів! Я не вмру ніколи.

І не вмре ніколи мій намет.

21. 12. 2013

НОВОРІЧНА ЯЛИНКА.

Україно, ніч була студена,

На Майдані спала дітвора

І мовчала правдомовна сцена,

І дрімала ватра край Дніпра.

І тоді, мов армія Батия,

"Беркутів" нахлинула орда.

Вчув Донецьк і вчула Коломия

Крик дітей із Києва: - біда!

Беркутівці б'ють, як окупанти,

Ні, не так - ти маски з них зірви!-

Б'ють, як слуги панівної банди,

Як хахли - приспішники Москви!

Україно, мати моя вічна,

Не дивися: б'ють по голові,

Щоб твоя ялинка новорічна

На крові стояла, на крові!

Беркутіці б'ють! Киї гумові.

Кров твоєї дітвори тече,

Кров на твоїй пісні й твоїй мові -

Не впади! Схопися за плече

Господа! Тримайся за студента,

Паленого кров'ю на зорі,

Будь повстанча, а не irredenta,

Визволяйсь від банди нагорі!

Україно, пам'яте сувора,

Не забудь же хлопців і дівчат,

Що заснули на майдані вчора,

І співали, як збудив їх кат.

30.11.2012

ДВА МАЙДАНИ

Два майдани. На одному — пісня,

Клич свободи, дзвони боротьби,

А на другім — пліснява зловісна,

Хахлашня, перевертні, раби.

На майдані першому — громада,

Вся земля — від Ялти до Ужá,

А на другому — ганьба і зрада,

Правдою маскована олжа.

Вільні люди на своїм майдані

З Богом розмовляють на зорі,

Біля них стоять голодні, гнані,

Мовчазні донецькі шахтарі.

Шахтарі, брати мої мозольні,

Не на той майдан вас привезли,

Вашу правду поховали в штольні

І накрили скибами золи.

Не мовчіть, підносьте очі вгору!

Я вас бачу, знаю і люблю.

Виплюньте гірку й глевку покору,

Наче хліб з трутизни й кукілю!

Не мовчіть, вставайте в наші лави,

Не туліться до нових ікон —

Зупиняйте слово їх лукаве,

Блеяне в трибунний мікрофон!

Вчора вас волали до Європи,

А сьогодні — під Москву женуть

Криводушні Путіна холопи,

Приболящі на плебейську нудь.

Шахтарі, збудіться! Годі спати,

Випростайте кості гордих спин,

Підіпріть степи, Дніпро, Карпати,

Два майдани оберніть в один.

16.XII.2013

МОЛИТВА

Отче наш, ми люди на Майдані,

України правдою живі.

Чуємо тепло Твоєї длані,

Жити хочемо в Твоїм єстві.

Ми Твої сповняєм заповіти,

Господа в нас іншого нема,

Але ми не годні зрозуміти

Судні помисли Твого ума.

Тож яви нам всі майбутні дати,

Відповідь на запит наш яви:

Скільки ще разів нам помирати

Й воскресати на хрестах Москви?

Отче наш, скажи нам, чи не досить

Наших воскресінь і помирань?

Україна на колінах просить —

Перед нами і за нами стань!

Хочем жити вольною сім’єю,

Чути в серці людяності щем.

Оточи нас мудрістю Своєю,

А як треба — захисти мечем!

13.12.2013

БІЛОРУСЬКИИ ПРАПОР

Вийшло сонце з голубої хлані,

Стало над людьми, і я уздрів

Білоруський прапор на Майдані

Поміж синьо-жовтих прапорів.

Через біле й чисте полотнище

Протікає білоруська кров.

Прапоре, здіймайся вище й вище

Над хрестами київських церков!

Молиться за тебе Україна,

Ждуть тебе Варшава і Париж…

Не зникай же в небі, як пір'їна,

Ти до нас печаль свою наближ!

Покажи нам блискотання крові,

Відданої на землі твоїй,

Щоб народ твій жив у рідній мові,

Наче в улію бджолиний рій!

О пречистий прапоре свободи,

Твоя правда чиста і свята,

Білорусь воскресне — й між народи

Світу прийде зі свого хреста!

11.XII.2013
